

Üç Küçük Domuz

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde üç tane küçük domuzcuk yaşarmış. Bu domuzcuklar çalışmayı hiç sevmezlermiş. Sürekli tembellik peşindelermiş. Anneleri çalışmalarını için ne kadar yalvarsa da bu domuzcuklar huylarından hiç vazgeçmiyormuş.

Bir gün artık anneleri dayanamamış. Domuzcukları almış karşısına ve başlamış konuşmaya:

– Yavrularım, bu böyle olmaz. Artık büyüdünüz. Herkes gibi sizde bir iş bulup çalışın demiş. Domuzcuklar hiç aldırmış etmiyorlarmış derken ayı kardeş bunların yanına gelmiş. Domuzcukların annesine dönüp:

– Domuz kardeş bu böyle olmaz artık. Evimin kirasını bir süredir ödemiyorsun. Ya ödersin ya da domuzcuklarınıda alıp gidersin evimden demiş ve hemen uzaklaşmış oradan. Domuzcukların annesi çok üzülmüş. Annelerinin bu halini gören domuzcuklar dayanamayıp bir iş ve ev bulmaya gitmişler.

Domuzcuklar yolda giderken karar vermişler. Artık hep çalışacaklar ve annelerine bakacaklarmış. Yollarına devam ederlerken karşılarına üç yol çıkmış. En büyüğü ilk yoldan, ortancası ikinci yoldan, en küçüğü de üçüncü yoldan gitmiş.

En büyük domuzcuk yolda giderken tavşan nineye rastlamış. Tavşan nine büyük domuzcuğa:

– Küçük domuzcuk bana havuçlarımı taşımama yardım eder misin? diye sormuş.

En büyük domuzcuk hiç düşünmeden hemen yardım etmiş. Tavşan nine en büyük domuzcuğa "İstersen gel benimle çalış. Havuçlarımı taşırsın." demiş. En büyük domuzcuk kabul edip yoluna devam etmiş.

Bu arada ortanca domuzcuk da yolda giderken bir kunguz ile karşılaşmış. Kunguz ortanca domuzcuğa:

– Domuz kardeş tahtalardan şuraya bir köprü yapmak istiyorum. Bana yardım eder misin? diye sormuş. Ortanca domuz kabul etmiş ve yardım etmiş. Kunguz da ona" Eğer işin yoksa benim yanımda çalışabilirsin. Ben köprüler, evler yaparım sen de yaardım edersin." demiş. Ortanca domuz hemen kabul etmiş ve yoluna devam etmiş.

Üçü birlikte yolda giderlerken yine karşılaşmışlar ve sevinçle yaptıkları şeyi anlatmışlar. Küçük domuzcuk çok üzgünmüş. Çünkü o ne bir iş bulmuş ne de ev...

En büyük domuzcuk ile ortanca domuzcuk teselli etmeye çalışmışlar. En büyük domuzcuk:
– Sakın üzülme, biz beraber çalışırken sen de anneme bakarsın. demiş. Küçük domuzcuğun keyfi yerine gelmiş. Beraber hemen bir ev bulmuşlar. Daha sonra annelerini de alıp mutlu mesut bu evde yaşamışlar.

